

Lelki ajándékok

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Ámós 3:7; 1Korinthus 12; 13; 14:27;
Efezus 4:11-13; 1Péter 4:8-11

„Kövessétek a szeretetet, kívánjátok a lelki ajándékokat, leginkább pedig, hogy prófétáljatok” (1Kor 14:1).

Az emberi testhez hasonlóan az egyház is egy egész, aminek sok tagja van; mind különböző szerepet, feladatot lát el, más-más ajándékkal rendelkezik. A szeretettel gyakorolt lelki ajándékok a Szentháromság Isten jellemét tükrözik és az egység érzetét erősítik.

Ezen a héten áttekintjük 1Korinthus 12-14. fejezetét, a lelki ajándékokról szóló tanítást. Ez a szakasz egy nagyobb egység része, amelyben Pál taglalja, hogy milyen az elvárt keresztényi viselkedés vallási keretek közt (1Korinthus 11-14. fejezet). Az apostolt legfőképpen az a probléma aggasztja, hogy az összejövetelek nem rendben zajlanak. Szerinte abban van a megoldás, hogy az egyház hasonlítható a testhez, amelynek tagjai különféle feladatokat látnak el, „*Krisztus testének építésére*” (Ef 4:12). Röviden: Isten azért adta a lelki ajándékokat az egyháznak, hogy a különbözőség által az egységet erősítse.

Pál bizonyára továbbra is észben tartotta a levél első négy fejezetében tárgyalt problémát, a klikkesedést, a viszálykodást. A gyülekezet tagjai közötti egyetértés hiányára a megoldást a Krisztusban való egységben látta. Most ezt a gondolatot viszi tovább, amikor felvázolja, hogyan érti a lelki ajándékok szerepét. Pál szerint a Krisztusban és a Lélekben való egység a szakadások elkerülésének egyetlen eszköze.

KÜLÖNFÉLE AJÁNDÉKOK

1Kor 12:1 versében a „pedig” szóval Pál új témát vezet be. A teológusok még vitatják, hogy itt „lelki ajándékokról” vagy „lelki emberekről” beszél, ugyanis a görög *tón penumatikón* mindkét fordítást megengedi. 1Kor 12:4 fényében a „lelki ajándékok” a valószínűbb, ugyanis az apostol ott világosan utal a lelki ajándékokra. 1Kor 12:2-3 versében rámutat: a Lélek első ajándéka az, hogy a hívő bátran Úrnak vallja Jézust. Amikor az Újszövetség korában valaki Úrnak nevezte Jézust, ezzel azt mondta, hogy nem a császár az úr (ApCsel 17:7; lásd még Jn 19:12, 15). Ezt a császári hatalom elleni lázadásnak tartották, amiért halálbüntetést szabhattak ki.

Jézus és Pál is kiemelte, hogy a Lélek ajándéka az Istenbe vetett hit – még az üldöztetéssel és a halálos fenyegetéssel szemben is. Valójában ez a legalapvetőbb ajándék. Nem meglepő, hogy 1Kor 13:13 felsorolásában az első helyen szerepel. A hit lelki ajándék, amit világosan mutat Pál kijelentése 1Kor 12:9 versében, ugyanakkor van még sok egyéb ajándék. Mindegyik szükséges, amit az is bizonyít, hogy a Szentlélek osztja ki különböző fajtáit, „mindenkinek külön, amint akarja” (1Kor 12:11).

Olvassuk el 1Kor 12:1-6 szakaszát! Mire kerül a hangsúly ebben a részben?

A „különbség” szó kiemeli az ajándékok sokféleségét. Amit 1Kor 12:1 versében Pál „lelki ajándékokként” nevez meg, azt a 4-6. versekben tovább boncolja, három, különböző szögből nézve: „ajándékok” (*kharizma*), „szolgálatok” (*diakonia*) és „cselekedetek” (*energéma*). E szavak mást jelentenek, de a szakasz párhuzamossága miatt fontos, hogy ne húzzunk közöttük éles határvonalat. Azt is figyelembe kell venni, hogy a lelki ajándékok a háromszemélyű egy Isten jelleméből kiindulva az egység erősítését szolgálják (lásd még Ef 4:8-11). A Lélek adja az ajándékokat, ugyanakkor a keresztények Istentől kapnak erőt Krisztus szolgálatára a hívők közösségében (1Kor 12:5-6). Minden hívő egyénileg kap ajándékot (1Kor 12:11), és ezek egyaránt a hívők közösségének közös javát szolgálják.

Figyeljük meg ismét, milyen hangsúlyt helyez Pál az egységre! Miért olyan fontos ez az egyház számára?

EGYSÉG A KÜLÖNBÖZŐSÉGBEN

Az egység szóhasználatával 1Kor 12:4-6 verseiben találkozunk („*ugyanaz a Lélek*”, „*ugyanaz az Úr*”, „*ugyanaz az Isten*”), amit azután jobban kifejti a 12. fejezet többi része. Ezt bizonyítják azok a fordulatok is, mint pl. „*egy és ugyanaz a Lélek*” (1Kor 12:11), „*a test egy*” (1Kor 12:12), „*egy test*” (1Kor 12:12, 13, 20), „*egy Lélek*” (1Kor 12:13 [kétszer]) és „*ugyanarról gondoskodjanak egymásért*” (1Kor 12:25).

Az egység fogalma mellett Pál olyan kifejezésekkel emeli ki Krisztus test tagjainak a különbözőségét, hogy „*sok tagja*” (1Kor 12:12, 20), „*mindnyájan egy testté kereszteleztünk meg*” (1Kor 12:13), „*nem egy tag, hanem sok*” (1Kor 12:14), „*az egész test*” (1Kor 12:17), „*egyenként mindegyiket*” (1Kor 12:18, ÚRK), „*a test... tagjai*” (1Kor 12:22-23) és „*mindegyik tag*” (1Kor 12:26, ÚRK). Az egységre és a különbözőségekre is helyezett hangsúly jelzi, hogy a lelki ajándékok célja a különbözőség *által* egység elősegítése.

A különbözőségben megnyilvánuló egységnek Isten jellemét kell tükröznie. Az Atya egy személy, a Fiú egy másik személy, a Szentlélek pedig a harmadik, akik megőrzik saját személyiségüket, miközben együttműködnek az egyház építéséért és a misszióra való felkészítéséért (1Kor 12:4-6; Ef 4:11-13).

Olvassuk el 1Kor 12:12-31 szakaszát! Miért igen találó kép a sok tagból álló test az egyház és tagjai ábrázolására?

1Korinthus 12 egyik központi gondolata, hogy a test tagjai ugyan egyénileg annyira különböznek egymástól (1Kor 12:15-20), de mind függnek egymástól (1Kor 12:21-26). A láb a szemre hagyatkozva tudja, hogy merre menjen, a szem pedig nem érinthet meg semmit, arra a kéz képes. Az is csupán látszat, hogy egyes tagok gyengébbek (1Kor 12:22), „*kevésbé nemesek*” (1Kor 12:23, RÜF), hiszen mindre szükség van (1Kor 12:22).

Sajnálatos módon a korinthusiak hajlamosak voltak bizonyos ajándékokat nagyra értékelni, míg másokat mellőztek. Ezt a hibát kiigazítandó hívta fel a figyelmüket Pál a szeretetre, mint ami „*a legkíválób*” út (1Kor 12:31, ÚRK). Vagyis Istennek tetsző minden ajándék, amit bölcsen és szeretettel használnak.

Nézzük meg az ajándékok listáját Róm 12:6-8, 1Kor 12:8-10, 28 és Ef 4:11 verseiben! Mi a te ajándékod? Hogyan használhatod Krisztus testének építésére?

A LEGKIVÁLÓBB ÚT

„A szeretet nem a sok ajándék egyike, hanem az eszköz, amely által minden ajándék eléri végső célját” (Carl P. Cosaert cikke: „1Korinthus”, *Andrews Bible Commentary: New Testament*. Berrien Springs, MI, 2022, Andrews University Press, 1643. o.).

Olvassuk el 1Kor 13:1-7 és 1Pt 4:8-11 verseit! Mi a szeretet szerepe a lelki ajándékok összefüggésében?

1Korinthus 13. fejezete arra tanít, hogy a lelki ajándékokat csak szeretettel lehet jól használni. Ezt a fejezetet a 12. fejezetben említett ajándékokra utalva kezdi Pál, és kihangsúlyozza, hogy szeretet nélkül értéktelenek. Szeretet nélkül tehát mit sem ér a tudás (1Kor 12:8) és a hit (1Kor 12:9), még ha akkora is, hogy „*hegyeket mozdíthatok ki a helyükről*” (1Kor 13:2, ÚRK). A nyelveken szólás képessége szeretet nélkül (1Kor 12:10, 28, 30) csak anynyit ér, „*mint a zengő érc vagy a pengő cimbalom*” (1Kor 13:1, ÚRK). Éppen így még a prófétálás fontos ajándékának sincs jelentősége szeretet nélkül (1Kor 13:2).

1Kor 13:4-7 verseiben Pál arra összpontosít, hogy mi szeretet, és mi nem az; pontosabban mit tesz és mit nem tesz a szeretet. A szeretet jellemzésére kiválasztott szóval azt érzékelteti, hogy nem annyira érzés, mint inkább cselekedet, gyakorlat. Tehát felsorolja, hogy a szeretet 1) türelmes; 2) jóságos; 3) együtt örül az igazsággal; 4) mindent elfedez; 5) mindent hisz; 6) mindent remél; 7) mindent eltűr. Viszont a szeretet 1) nem irigykedik; 2) nem kérkedik; 3) nem fuvalkodik fel; 4) nem viselkedik bántóan; 5) nem keresi a maga hasznát; 6) nem gerjed haragra; 7) nem rója fel a rosszat; 8) nem örül a hamisságnak.

Ez a tizenöt ige biztos útmutatónak számít az ajándékok helyes gyakorlásához. Érdemes megjegyezni, hogy az igazi szeretet bemutatását éppen 1Korinthus 12. és 14. fejezete közé helyezi, ahol a lelki ajándékokat érintő konfliktussal foglalkozik. Valóban a szeretet a kulcsa a lelki ajándékok bölcs használatának. Továbbá a szeretetet a hit és a reménység mellé helyezi, „*ezek között pedig a legnagyobb a szeretet*” (1Kor 13:13).

Miért kap a szeretet központi szerepet a hitünkben? Hogyan lehetne jobban tapasztalni Isten szeretetét annál, mint amikor imádkozva igyekszünk ezt tükrözni mások felé?

A NYELVEKEN SZÓLÁS AJÁNDÉKA

Mi a helyzet a nyelveken szólással? Összhangban azzal, ahogyan ez az ajándék megjelenik másutt a Bibliában (Mk 16:17; ApCsel 2:1-13; 10:44-48; 19:6), 1Korinthus levelében is valószínűleg olyan képességet jelent, amit a Lélek ad.

Pál a nyelveken szólás ajándékát a lelki ajándékok felsorolásában említi 1Kor 12:8-10 verseiben (lásd még 1Kor 12:28, 30; 13:1, 8), és a 14. fejezetben többször is utal rá. A görög *glóssza* („nyelv”) húsznál is többször jelenik meg 1Korinthus 12-14. fejezeteiben, csak a 14. fejezetben tizenötször. Ezek mellett a görög *heteroglósszosz* („más nyelv”) is előfordul 1Kor 14:21 versében. A nyelvek ajándékára vonatkozó utalások nagy száma sejteti, hogy Pál számára különösen fontos ez a kérdés. Ennek az ajándéknak a helytelen használata felfordulást és zavart okozott az istentiszteleteken (1Kor 14:23, 27, 33, 40).

Olvassuk el 1Kor 12:10, 30 és 14:5, 13, 26-27 verseit! Milyen konkrét útmutatást fogalmazott meg Pál a nyelvek adományá tekintetében?

A nyelveken szólás ajándékának azért kell kéz a kézben járnia a magyarázattal, mert érthetőnek kell lennie (1Kor 14:9), máskülönben nincs haszna (1Kor 14:6). Ez magyarázza, hogy miért helyezett Pál olyan nagy hangsúlyt a magyarázatra és a megértésre. Nyilvánvaló, hogy nem magát az ajándékot kritizálja, hanem amint majd a holnapi részben látjuk, azt, amelyen túlzóan kiemelték a korinthusiak, és ez a prófétaság ajándékának elhanyagolásához vezetett. Ennél a pontnál fontos megjegyezni: Pál kívánta ugyan, hogy minden korinthusi tudjon nyelveken szólni (1Kor 14:5), de nem számított rá, hogy ez meg fog történni (1Kor 12:10). Tehát az a gondolat, miszerint „mindenkinek kell nyelveken szólnia, mielőtt mondhatná, hogy részesült a Szentlélek keresztségében, valójában elferdíti azt a tanítást, amit Pál 1Korinthus 12. és 14. fejezetében adott” (Raoul Dederen: *Handbook of Seventh-day Adventist Theology*. elektronikus kiadás, Commentary Reference Series, 12. köt. Hagerstown, MD, 2001, Review and Herald Publishing Association, 620. o.).

Vannak olyanok a gyülekezetekben, akik más nyelveken is beszélnek? Hogyan tudják ezt a képességüket felhasználva másokkal is megismertetni Krisztust? Ennek fényében valójában mit jelent a nyelvek adománya, amiről Pál beszél?

A PRÓFÉTASÁG AJÁNDÉKA

Pál a lelki ajándékokról szóló beszédében fontos helyet biztosít a próféta-ság ajándékának. Érdekes, hogy általában a próféta-ság ajándékát a nyelvek adománya előtt említi (1Kor 12:10, 28; 13:8). A nyelvek adománya csak akkor kerül előre, amikor azt akarja kiemelni, hogy a próféta-ság ajándékához képest viszonylag kevésbé fontos (1Kor 14:4, 5, 6, 22).

Olvassuk el 1Kor 14:3-4, valamint Ef 4:11-13 verseit! Mit mondanak ezek a szakaszok általában a lelki ajándékok céljáról, illetve konkrétan a próféta-ság ajándékáról?

A lelki ajándék célja, hogy építsen, figyelmeztessen és vigasztaljon (1Kor 14:3; vö. ApCsel 15:32). Ez azt sejteti, hogy a próféta-lás nem annyira a jövőt mondja meg, inkább arra mutat, hogyan élünk a jelenben. A görög *propheteuó* szó jelentheti azt, hogy „előre megmond valamit” vagy azt is, hogy „valaki más *nevében* mond valamit”. Az első jelentésre példa ApCsel 2:29-31 (vö. Ám 3:7), ahol az a magyarázat Dávid próféta voltára, hogy „előre látta”. A második esetben ApCsel 15:32 verse Júdást és Szilászt próféta-nak nevezi. „Prófétai” tevékenységük abból állt, hogy „*sok beszéddel bátorították és erősítették a testvéreket*” (ÚRK).

Ef 4:11-13 verseiből megtudjuk, hogy a lelki ajándékok nem szűntek meg az apostoli kor végén, megmaradnak a végidőig (ApCsel 2:39). Azonban ha valaki próféta-nak mondja magát, a Szentírás alapján kell elbírálni az állítá-sát. Általánosságban véve négy feltételnek kell eleget tennie. Az első, hogy a nem feltételes próféciáknak mindig teljesülni kell (5Móz 18:22; Jer 28:8-9). Másodszor, az üzenetnek egyeznie kell korábbi próféta-k kijelentéseivel (5Móz 13:1-3; Ézs 8:20). Harmadszor, a próféta életének tanúskodnia kell Krisztus iránti elkötelezettségéről (1Jn 4:1-3). Negyedszer pedig, ahogy Jé-zus mondta, a hamis próféta-kat a gyümölcsseikről ismerhetjük meg (Mt 7:15-20), és ez éppúgy vonatkozik az igaz próféta-kra is.

A jelenések könyvében az áll, hogy a maradék egyház meghatározó jellemzője a próféta-ság ajándéka (Jel 12:17; 19:10). Hetednapi adventistaként hiszszük, hogy Ellen White megkapta a próféta-ság ajándékát, ami tükröződik az írásaiban.

Soroljuk fel, mi minden indokolja, hogy hittel tekintsünk Ellen G. White próféta-i ajándékára! Maradnak még kérdések a szerepét és a te-kintélyét illetően

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

„Induljanak el az emberek, dolgozzanak, bízva az Úrban, és Ő velük tart, meggyőzi és megtérésre vezeti a lelkeket. Az egyik munkás jól beszél, a másik tehetségesen ír, a harmadik őszintén, buzgón, szívből imádkozik, más pedig az éneklés ajándékát kapta. Van olyan is, aki különös erővel, világosan tudja magyarázni Isten Igéjét. Minden ajándéknak erővé kell válnia Isten szolgálatában, mert Ő együttműködik a munkásaival. Az egyiknek Isten a bölcsesség beszédét adja, a másinak az ismeretet, a harmadiknak a hitet, de mind ugyanannak a Fejnek a vezetése alatt dolgoznak. Az ajándékok különbözősége a különféle feladatok ellátásához vezet, »*de Isten, aki mindezt véghezviszi mindenkiben, ugyanaz*« (1Kor 12:6, RÚF). Senki ne vesse meg az úgymond *kisebb* ajándékokat! Mindannyian induljunk dolgozni! Senki ne kulcsolja össze a kezét hitetlenül, arra gondolva, hogy úgysem tehet nagy dolgot! Ne magadra tekint, hanem a Vezetőre! Alázattal, őszintén és szeretettel tedd meg azt, ami módodban áll» (Ellen G. White cikke, *The Advent Review and Sabbath Herald*. 1906. április 12.)! „Mindannyiunknak szükségünk van mások gondolataiból származó segítségre. Isten nem csak a mi elménkben munkálkodik. A különböző embereknek adott, sokféle ajándék célja, »*hogy felkészítse a szenteket a szolgálat végzésére, Krisztus testének építésére*« (Ef 4:12, RÚF)... Mindig lesznek akadályok előttünk, de kövessük Vezetőnket, és összefogva, kéz a kézben nézzünk szembe a nehézségekkel» (Ellen G. White: *The Upward Look*. 141. o.)!

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) Gondolkodjunk még tovább a prófétaság ajándékáról! Miért fontosabb a prófétálás a meg nem magyarázott nyelveknél? Ha szükséges, olvasd el újból 1Korinthus 14. fejezetében Pál érveit!
- 2) A csoportban beszéljessünk Ellen G. White életéről és szolgálatáról! Egyházunk miért vallja, hogy benne valóban megnyilvánult a prófétaság ajándéka? Milyen nagy áldásokat nyert egyházunk ennek az ajándéknak a révén? Hogyan élvezhetjük a legjobban ezeket? Milyen kihívásokkal szembesülünk közben?
- 3) Gondolj három vagy öt emberre, akik őszintén szeretnek! Honnan tudod, hogy igazi a szeretetük? Ennek alapján vajon miért foglalkozott Pál annyit a szeretettel, amikor a lelki ajándékokról szolt?
- 4) Valóban fontos a szeretet, de miért nem lehet csak ennek az egy feltételnek az alapján megítélni, hogy valaki igazat mond-e, és érdemes-e hallgatni rá?

STEFURA ERZSÉBET:

GONDOLATOK ISTEN IGÉJÉRŐL

Ömölj át szívemen, vájj medret benne, szent Ige-folyó!
Érezzem, fájjon, alázzon, míg felmagasztal e jó!
Vonulásod tartson végtelen, hiszen végtelen vagy!
Lelkem simul, de énem lázad, makacs. El ne hagyj!

Bűneim temesd a folyó medre alá, Mesterem,
hadd legyen eltemetve rossz tegnap-életem!
Legyek irgalmas hordozója gyöngé csónakoknak,
ne essenek prédául sötét indulat-haboknak!
Ne legyek örvény, csapda, sekély víz, mocsaras hínár!
Tükör legyek, melyben a vétkes önmagára talál,
s hadd mondja: Áldott folyó! – Engem ne lásson meg!
Minden dicsőség a Tied! Én álljam a helyemet,
úgy, mint kezéd nyomán alakultam engedelmesen,
hogy a béke-folyón arcod ragyogjon fenségesen!